

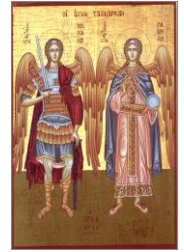
Foaie de duminică

Anul V nr. 47 (246)

2 Octombrie 2016

Duminica a 19-a după Rusalii
(Predica de pe munte – Iubirea
vrăjmașilor)

www.parohiamartisor.ro

”Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea;

Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac.

Și dacă dați împrumut celor de la care nădărduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.

Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădărduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.”

(Luca 6, 31-36)

Îndărătnicii de noi, n-ar trebui să vorbim despre această poruncă a desăvârșirii și iubirii de vrăjmași, fiindcă nu facem altceva decât ne scuzăm mereu, că nu putem. Cu alte cuvinte repetăm același păcat, pe care l-a făcut Adam, dând vina pe Dumnezeu pentru căderea sa.

Înfruntăm pe Dumnezeu, că ne-a poruncit un lucru imposibil. **Desăvârșirea și iubirea de vrăjmași nu sunt nici măcar sfaturi evanghelice; sunt porunci. Prin urmare cu împlinirea sau neîmplinirea lor, stăm sau cădem din creștinism.**

Să nu descurajeze nimeni; fiecare are măsura sa, pe care trebuie să o ajungă. Pe ce cunoaștem aceasta ?

- Pe cele ce ni se întâmplă; pe cele ce ne vin fiecăruia să le trecem, ținând seamă de aceste două porunci. Providența conlucrează cu noi pentru desăvârșirea noastră: prin toate împrejurările grele, din care nu putem ieși teferi decât lepădându-ne de noi înșine, ducând o cruce în fiecare zi și îmbiați cu protivnici, plini de ură, capabili să ne și dezlege de viața aceasta.

Cât suntem de departe de iubirea de vrăjmași, și zarea desăvârșirii cât e de departe, ne stă probă faptul că aproape în fiecare casă trăiesc laolaltă oameni care nu se înțeleg.

Dar să ne întoarcem la noi: abia se mai propovăduiește iubirea de oameni! **Ar trebui să devenim întâi oameni!**

Nu-i vorbă - trebuie să înțelegi și aceasta - că dintre toate suferințele, care tulbură furios viața omenească, cea mai mare este ura, dușmănia și răzbunarea: unul și același diavol: boarea iadului între oameni.

O, tu ură, care vii din iad și faci și lumea iad!...

Sigur că a propovădui iubirea de vrăjmași în asemenea condiții de iad, înseamnă să o pățești sigur. Astăzi se înțelege lucrul acesta cel mai bine. Dar când mai și trăiești **iubirea de vrăjmași, iubirea care nu face deosebirea între oameni, asemenea lui Dumnezeu**, care trimite ploaie și peste cei buni și peste cei răi, riscurile sunt ultime: **crucea te așteaptă.**

- Să nu se creadă că în lumea aceasta poți crede în desăvârșire nepedepsit! Iar Iisus se ruga pentru ucigașii Săi...

Aceasta n-o pot face decât oamenii hotărâți să sfârșească pe o cruce. Ce facem? Fricoșii - scie - că nu intră în împărăția lui Dumnezeu. Deci porunca aceasta, a iubirii de vrăjmași și a desăvârșirii, chiar și Dumnezeu a plătit-o cu viața.

Deci, până nu ne cheamă Dumnezeu, trimițându-ne El împrejurările care să ne dezlege și de frică și de îndrăzneala trufiei, curajul nostru ar semăna mai mult a păcat decât a virtute. Ar fi sinucidere și nu jertfă a iubirii.

E aici o cumpănă rezemată pe conștiință: **noi suntem și din lumea aceasta, desăvârșirea nu-i din lumea aceasta. Porunca desăvârșirii ne cere, pur și simplu, strămutarea - încă în lume fiind - în împărăția din care ne-a venit desăvârșirea, îmbrăcată concret, într-un Om-Dumnezeu, în Iisus Hristos.** (Părintele Arsenie Boca, *Cuvinte vii*, Ed. Charisma, 2006, pp. 126-127)

Se întâmplă nu de puține ori că, noi preoții, primim pomelnice pe care scrie așa: *vii, cutare și cutare; morți, cutare și cutare*; pe urmă vrăjmași. Găsim scris chiar așa, de multe ori. Și cu adaosul: *Să le dea Dumnezeu după faptele lor, după inima lor.*

Ei bine, iubiți credincioși, e un mod pueril, copilăresc, de a vedea lucrurile. **În clipa în care noi i-am catalogat pe unii ca vrăjmași, i-am scris acolo cu acest apelativ, înseamnă că nu privim lucrurile creștinește.**

E adevărat că poate ei ne sunt vrăjmași, că toți avem. Căci nimeni nu poate să spună: n-am nici un dușman, nici o dușmancă. Nu se poate, n-am fi oameni.

Vrăjmășia ține de condiția noastră umană. Pentru că **vrăjmășia este alimentată de Vrăjmașul cel dintâi, Diavolul.** Și cei care se pun în slujba lui, sigur că ne fac greutăți. În acest sens, întrebă, pe bună dreptate, Sf. Singlitichia din Alexandria Egiptului (sec. IV, 5 ianuarie): „*Pentru ce urăști pe omul care te-a ofensat? Nu el te-a ofensat, ci diavolul. Urăște boala, nu bolnavul!*”.

Iar **auto-alimentarea urii, duce la propria noastră pieire.** Căci spune **Talsie Libianul:** „*Ura față de aproapele este moartea sufletului*”.

Dar, cum ar trebui, atunci, să scriem pomelnicul? **Pur și simplu: la vii, cutare și cutare, punându-i pe toți la un loc: rude, prieteni, dușmani, nici să nu știe preotul din ce categorie face parte fiecare, că știe Dumnezeu!**

În acest fel, facem dovada limpede că ne rugăm și pentru vrăjmași, nediscriminator. Altfel, nu ne deosebim de păgâni.

Pr. Prof. Dr. Vasile Gordon - www.doxologia.ro

"Faptul că a trebuit să trec prin închisoare a fost, și în împrejurările acestea, un dar de la Dumnezeu, pentru că ședea în închisoare a fost de foarte, foarte mult folos. Și în ceea ce mă privește pe mine și prin cei cu care m-am întâlnit acolo: că a trebuit să învățăm din suferință."
Părintele Iulian Stoicescu (1911 – 1996)

Părintele Iulian Stoicescu

(1911 – 1996)

În Cimitirul Cărămidarii de Jos se odihnesc patru dintre preoții care au slujit la parohia Mărțișor: Părintele Mihail Tătărâm (+1996), părintele Iulian Stoicescu (+1996), părintele Aurel Samoilă (+2004) și părintele Ioan Ionescu (+2007).

Dacă pe 21 septembrie 2016 s-au împlinit 20 de ani de la moartea părintelui Mihail Tătărâm, pe 30 septembrie 2016 s-au împlinit 20 de ani de la moartea părintelui Iulian, care timp de opt ani a slujit alături de părintele Mihai la Mărțișor, după eliberarea sa din închisoare, în 1964.

Din 1944 până în 1960, când a fost arestat, a slujit în parohia "Apărătorii Patriei". Condamnat la nouă ani de pușcărie pentru "uneltire împotriva ordinii statului", a fost eliberat, cu ultimul lot, în cadrul amnistiei din 1964, după ce trecuse, succesiv, prin închisorile Uranus, Jilava și Aiud. Împiedicat să revină la vechea parohie, va sluji opt ani la "Mărțișor".

Mărturii despre părintele Iulian Stoicescu

(în cartea: *Un preot de foc. Părintele Iulian*, Costion Nicolescu, Ed.Bizantină)

“ Părintele Iulian era foarte comod pentru ceilalți. Era foarte ușor de suportat de către alt preot. Se putea sluji ușor cu el împreună, pentru că nu făcea nici un fel de greutăți. Dimpotrivă, făcea ascultare; se smerea ca un ucenic în fața celui alt.” (pag.169)

Și a mai fost Părintele **un mare răbdător, un om care a mulțumit întotdeauna lui Dumnezeu pentru toate, și în asta constă biruința lui**. A fost supus nu la puține încercări, între care închisoarea și ultimii ani de parohie, cei de la “Flămânda”, care, “*într-un fel, au fost mai răi decât închisoarea*”. A închis ochii la toate încercările, la toate jignirile, la toate momentele dificile la care a fost supus, întorcând și celălalt obraz. Nu prea a fost înțeleș. El a vrut însă așa, să rezolve totdeauna diferendurile fără ca celălalt să sufere. A preferat, după sfatul Părinților, să acopere cu mantia sa păcatele celui de lângă el.

Din curtea parohiei, peste gard, sau pe stradă, el a fost cel care i-a salutat primul, totdeauna, pe toți. Ofițerii îndeosebi erau foarte uimiți când Părintele îi saluta. Era irezistibil, și atunci salutau și ei cu același respect.

Niciodată Părintele Iulian **nu judeca omul, ci faptele**. Nu spunea: „Ai fost grozav!” sau: „E un ticălos!” Spunea: „Ați procedat bine!” sau: „Rău a făcut!”. Nu l-am auzit spunând vreodată vreun cuvânt rău despre cineva, ci numai compătimitindu-l pentru greșelile lui. El este dintre aceia gata să-ți ia crucea și să te ajute să ți-o porți. La spovedanie, la câte un păcat mai greu, un suspin adânc îi scăpa. Câte rugăciuni va fi făcut el pentru fiecare din fiii săi duhovnicești, pentru mântuirea lor, numai Dumnezeu știe! S-a pus totdeauna cu totul în slujba lor. Era gata oricând, fie zi, fie noapte, să-ți împlinească nevoia duhovnicească. Te întâmpina cu un „Care-i porunca, taicule?” ... Când plecai de la el, Părintele rămânea îndelung în prag, până îi dispăreai din priviri. Plecai întărit și fericit, purtându-i binecuvântările și dragostea. Căci binecuvântările lui erau „cuvinte cu putere multă”. A folosit mereu la despărțirea de cei apropiați, cu blândețe și cu drag, o vorbă înțeleaptă moștenită de la tatăl său: „*Măine cu bine și astăzi fără necaz!*” (...)

Cu cine voi mai purta acum dialogul existențial, de care mă temeam și mă rușinam întotdeauna, în care el mă trăgea din afund de pierzanie? „Vă pare rău de tot ce ați greșit?” „Din toată inima?” „Îi iertați pe cei ce v-au greșit?” „Din toată inima?” „Doriți din toată inima să vă împărtășiți cu Trupul și Sângele Domnului?” Totul trebuia făcut, cu atât mai mult în cazul întâlnirii euharistice cu Domnul, „din toată inima”. Așa făcea, de altfel, și Părintele tot ceea ce făcea: „din toată inima”. Poate că nimic nu-l bucura mai mult decât propria-i împărtășire ca împărtășirea ucenicilor săi. (Costion Nicolescu - pp. 189-193, 206-215)

„Părintele Iulian e un preot de foc ! Mai bine câțiva preoți ca el, decât zeci din ceilalți. Ar schimba fața orașului.”

Părintele Dumitru Stăniloae

Programul săptămânii 2 octombrie – 9 octombrie 2016

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	2 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Iubirea vrăjmașilor) - Pr.Ticu
Duminică	2 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	3 octombrie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Mărți	4 octombrie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	5 octombrie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	6 octombrie	
Vineri	7 octombrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	7 octombrie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	8 octombrie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	8 octombrie	17 - 19 - Vecernia Duminicii a 20-a după Rusalii - Pr.Ticu
Duminică	9 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Învierea fiului văduvei din Nain) - Pr.Ticu
Duminică	9 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu